

MÄNNEN BEHÖVER MER KVINNOMAKT

Det finns en fråga som jag tänkt på, men som jag har dragit mig för att skriva om eftersom den är svår, känslig och kräver generaliseringar. Det handlar om oss män. Låt mig direkt säga att jag anser att vi har strukturer i Sverige som leder till att män tjänar, äger och har mer makt än kvinnor. Att genomföra åtgärder för att nå ökad jämställdhet är viktigt, både för kvinnors frihet men också för att vi ska ta tillvara på hela kompetensen i samhället.

Men ändå, om man betraktar män som en grupp så står vi inför stora problem. Man ser det i termer av växande utanförskap, men jag tror också att det finns något riskabelt i den tvärsäkerhet som jag tycker att vi män ofta uppvisar.

Låt oss börja med utanförskapet. I princip alla faktorer pekar på att polariseringen mellan högutbildade kvinnor i städer och män utan studielån på landsbygden kommer att tillta. Nya motpoler uppstår mellan framtidstro och känslor av utanförskap. En stark generalisering absolut, men mycket pekar i denna riktning. Kvinnor presterar väsentligt bättre i utbildningssystemet, flyttar till städerna snabbare och lever längre. Att killar presterar sämre i skolan vet vi och automatiseringen på arbetsmarknaden väntas slå särskilt hårt mot männen.

Så till den manliga tvärsäkerheten. Det är som sagt mer en känsla och jag kom att tänka på denna när Claes Ekström, partner i Altor, under en paneldebatt vid Swedbanks tillväxtdagar skämtsamt pratade om Djursholm och liknande orter runt Sveriges storstäder som Sveriges nya problemområden. Hans tes var att där odlas en tröghet och konservatism, och att talangerna hittar man hos de människor som rör sig, aspirerar på något.

Tvärsäkerhet finns så klart hos båda könen, men jag tycker mig se att den är starkare hos män och kanske beror detta på att vi tillhör en grupp som automatiskt utgått från att vår syn på världen är självklar och att vi ska få vår vilja igenom. Och detta har ju fungerat hyggligt hittills i ett samhälle som varit mer slutet och förutsägbart, men i en tid med teknikutveckling och globalisering blir framgångsfaktorerna istället dess motsats: öppenhet, relationer och förmåga till omprövning och samarbete.

Vad då göra med manssläktet? Jag tror att mycket sitter i normerna. Man skulle kunna säga att det finns ett manus för hur man ska vara som man. Detta kallas ibland för mansrollen, forskningen kallar det maskuliniteter. Man brukar prata om att mannen ska vara stark, sluten och oberoende. Mannen som familjeförsörjaren. Detta eroderar när kvinnorna blir oberoende av männen och när värdeskapandet alltmer bygger på relationer och samarbete.

Det är dags för ett nytt manus. Och i den bästa av världar så ersätter vi det inte med ett nytt manuskript för just oss män, utan främjar normer som bygger på att vi är individer oberoende av kön. Och skulle det bli fallet, då blir skillnaden stor för oss män.

Och kanske är det som nu sker precis det vi behöver. Att kvinnor vinner ökad makt och inflytande är inte bara bra för jämställdheten, utan kanske också blir det som ruskar om och gör att vi vågar ompröva vad det innebär att vara man.